

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Tos/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010164
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6916010164.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci odsúdeného H. F. uznaného vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., dňa 29. septembra 2016 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T 27/2016 zo dňa 09.08.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením predseda senátu Okresného súdu Rimavská Sobota v I. výrokovej vete podľa § 45 ods. 1 a § 414 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdenému H. F. sa do trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T 27/2016 zo dňa 28.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 63/2016 zo dňa 28.06.2016 započíta väzba od 20.10.2015 do 28.06.2016. V II. výrokovej vete odsúdenému s poukazom na § 555 ods. 1, písm. a/ Tr. por. uložil povinnosť nahradiť štátu trovy spojené s výkonom jeho väzby v období od 20.10.2015 do 28.06.2016. K odôvodneniu povinnosti uloženej v II. výrokovej vete súd uviedol, že táto mu bola uložená z dôvodu, že bol v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným. Ďalej bolo uvedené, že na základe tohto uznesenia vydá riaditeľ ÚVV rozhodnutie o výške trov väzby.

Proti výrokovej vete II. podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej podstate namietal tú skutočnosť, že z napadnutého uznesenia nie je zrejmá suma, akú je povinný uhradiť. Odsúdený tiež uviedol, že podľa jeho vedomosti je obvinená osoba povinná uhradiť iba prvých 6 mesiacov väzby.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený, na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd mal preukázané nasledovné:

Ods. H. F. bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T 27/2016 zo dňa 28.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 63/2016 zo dňa 28.06.2016 uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého

bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa ust. § 76 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil ochranný dohľad na dobu 1 rok. Okrem uvedeného bol odsúdenému uložený trest prepadnutia veci.

Následne predseda senátu Okresného súdu Rimavská Sobota vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým jednak v I. výrokovej vete rozhodol o započítaní väzby odsúdeného do právoplatne uloženého trestu odňatia slobody, a to od 20.10.2015 do 28.06.2016, a jednak mu v II. výrokovej vete s poukazom na ust. § 555 ods. 1, písm. a/ Tr. por. uložil povinnosť nahradiť štátu trovy spojené s výkonom jeho väzby, ktorá trvala od 20.10.2015 do 28.06.2016.

Rozsahom sťažnosti odsúdeného H. F. je II. výrok napadnutého uznesenia o uložení povinnosti nahradiť trovy štátu, ktoré vznikli v spojení s jeho väzbou. V rozsahu prieskumu je aj konanie, ktoré vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzalo. Vo všeobecnosti, trovy nevyhnutné na vykonanie trestného konania vrátane trov vykonávacieho konania znáša štát (§ 553 ods. 1 Tr. por.). Ak však bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu trovy celého trestného konania, okrem iného aj trovy spojené s výkonom väzby, tak ako bolo súdom prvého stupňa v prejednávanej veci rozhodnuté. Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa vo vzťahu k prejednanému II. výroku napadnutého rozhodnutia, niet pochyb, že tento bol správny a pre vydanie II. výroku napadnutého rozhodnutia boli splnené všetky formálne aj materiálne predpoklady. Je potrebné poukázať na to, že ustanovenie § 555 ods. 1 Tr. por. upravuje obligatórnu povinnosť odsúdeného nahradiť trovy štátu za úkony a činnosť všeobecných súdov vrátane jeho obligatórnej povinnosti nahradiť trovy vykonávacieho konania, a to v kauzálnej súvislosti s jeho právoplatným odsúdením za spáchanú trestnú činnosť.

Pokiaľ odsúdený namietal, že v rozhodnutí nie je zrejماً výška trov, na ktorých náhradu bol zaviazaný, jeho námietka nie je dôvodná, pretože predmetom prieskumu v tomto konaní je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorého obsahom je rozhodnutie o základe pohľadávky štátu voči odsúdenej osobe vzniknutej v súvislosti s výkonom jeho väzby počas celej doby jej trvania. Pokiaľ ide o konkretizáciu výšky týchto trov, o tejto sa vedie konanie upravené ust. § 60a a nasl. zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, na ktoré sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, pokiaľ v zákone nie je uvedené inak. Výsledkom konania je samostatné rozhodnutie riaditeľa ústavu na výkon väzby, v ktorom bola väzba vykonávaná (§60b ods. 4 cit. zákona) č. 221/2006 Z. z., voči ktorému možno uplatniť zákonom prípustný prostriedok procesnej obrany (odvolanie).

K argumentu odsúdeného, týkajúcom sa maximálnej doby 180 dní, za ktorú mu môže byť uložená povinnosť uhradiť trovy súvisiace s jeho väzbou, krajský súd uvádza, že pokiaľ II. výrok sťažnosťou napadnutého uznesenia obsahoval celú reálnu dĺžku trvania väzby od 20.10.2015 do 28.06.2016, tento výrok bol vynesený v súlade so zákonom. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na stanovisko trestného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté dňa 18.06.1979 pod sp. zn. Tpj 30/78, v zmysle ktorého ustanovenia vykonávacieho predpisu nemajú vplyv na povinnosť súdu konkretizovať vo výroku rozhodnutia vydaného o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby dĺžku skutočne vykonanej väzby.

Podľa § 555 ods. 1, písm. a/ Tr. por. ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby.

Podľa § 193 ods. 1, písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na to, že vyššie citované zákonné ustanovenie upravuje obligatórnu povinnosť odsúdeného nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby a sťažnostnými argumentmi odsúdeného nebola preukázaná nezákonnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa alebo nezákonnosť konania, ktoré mu predchádzalo, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť podaná odsúdeným je sťažnosťou, ktorá nie je dôvodná, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.